

Ministeren

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Retsudvalget har den 22. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 569 (Alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 569:

Vil ministeren redegøre for, om regeringen fortolker Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Børnekonventionen rigtigt i sagen om Inger Støjbergs instruks om at adskille barnebrude fra deres ældre mænd, og vil ministeren derudover redegøre for, om det vil være muligt for Danmark at fortolke de to konventioner, således at man går efter alderskravet for at indgå ægteskab på 18 år i stedet for den seksuelle lavalder på 15 år?

Svar:

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet har forstået spørgsmålet på den måde, at det angår, hvorvidt den gældende praksis for indkvartering af mindreårige gifte eller samlevende asylansøgere er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og FN's konvention om barnets rettigheder (Børnekonventionen), samt om det er muligt inden for rammerne af de to konventioner at etablere en ordning, hvorefter der undtagelsesfrit iværksættes separat indkvartering af en mindreårig gift eller samlevende asylansøger.

2. Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Udgangspunktet for afgrænsningen af familiebegrebet i artikel 8 er den i den europæiske tradition almindelige kernefamilie, det vil sige bl.a. ægtefæller og faste samlevende og deres mindreårige fællesbørn, børn af tidligere ægteskaber/samlivsforhold, børn født uden for ægteskab og adoptivbørn. For ugifte samlevende skal der foretages en konkret vurdering af, om parternes forhold udgør et familieliv omfattet af EMRK artikel 8, stk. 1. Ved denne vurdering skal der bl.a. lægges vægt på varigheden af forholdet og på, om parret har demonstreret en indbyrdes forpligtelse ved at have fået børn sammen eller på anden måde.

I forhold til ægteskaber indgået af mindreårige er det ikke efter ordlyden af EMRK artikel 8 en betingelse for anerkendelse af parternes familieliv, at parterne var myn-

28. januar 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 1749
Akt-id 1512784

dige ved ægteskabets indgåelse. EMD har dog fastslået, at beskyttelsen af familielivet under EMRK artikel 8 ikke omfatter beskyttelse af et ægteskab indgået med en 14-årig. Der foreligger endvidere ikke et beskyttelsesværdigt familieliv, hvis der er tale om et tvangsægteskab eller tvangssamliv.

Retten til et familieliv efter EMRK artikel 8, stk. 1, omfatter retten til at opretholde et eksisterende familieliv. Såfremt der er etableret et familieliv, er staten derfor som udgangspunkt forpligtet til at undlade at iværksætte fysisk adskillelse af familiemedlemmer imod deres vilje. Det fremgår imidlertid af EMRK artikel 8, stk. 2, at retten til respekt for bl.a. familielivet efter artikel 8, stk. 1, ikke er absolut, men at der kan gøres indgreb i denne ret, hvis det sker i henhold til lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed. Medlemsstaterne har dog en relativt bred skønsmargin i denne henseende.

3. Det følger af § 22 b, stk. 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (ægteskabsloven), at et ægteskab, der er indgået i udlandet, ikke anerkendes, hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år. Ægteskabet skal dog uanset stk. 2 anerkendes, hvis der foreligger tvingende grunde herfor, og parterne stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes, jf. § 22 b, stk. 3.

Den omstændighed, at et ægteskab mellem en mindreårig asylansøger og vedkommendes ægtefælle ikke anerkendes i Danmark, fordi den ene part var under 18 år ved vielsen, udelukker imidlertid ikke, at der efter omstændighederne kan være etableret et familieliv mellem parterne, som er beskyttelsesværdigt efter EMRK artikel 8. De danske myndigheder vil i så fald være forpligtet til at respektere familielivet i overensstemmelse med EMRK art. 8, stk. 1, jf. dog muligheden for at gøre indgreb heri efter bestemmelsens stk. 2. Dette gælder også under indkvarteringen i asylsystemet.

4. Den omstændighed, at der foreligger et beskyttelsesværdigt familieliv mellem en gift eller samlevende asylansøger og vedkommendes partner, indebærer ikke nødvendigvis, at parterne skal indkvarteres sammen i det danske asylsystem. Der kan således gøres indgreb i parternes ret til familieliv, når betingelserne i EMRK artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Hensynet til Danmarks forpligtelser efter Børnekonventionen vil indgå i denne vurdering.

Efter Børnekonventionens artikel 3 skal barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende barnet komme i første række. Efter artikel 19 skal staten træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige forholdsregler til at beskytte barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller forsømmelig behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, mens barnet er i forældrenes, værgens eller andre personers varetægt.

Udgangspunktet i Udlændingestyrelsens indkvarteringspraksis er på den baggrund, at der iværksættes separat indkvartering af en mindreårig gift eller samlevende asylansøger, bl.a. af hensyn til at give den mindreårige en betænkningsperiode, hvor vedkommende har rammerne for at overveje, om forholdet er frivilligt og udtryk for den mindreåriges egne ønsker, samt af hensyn til at forhindre overtrædelser af de retlige normer for samlivsforhold, som gælder i Danmark, herunder navnlig reglerne om den seksuelle lavalder og forbud mod tvangsægteskaber og tvangssamliv. Det bagvedliggende hensyn er hensynet til barnets tarv.

I tilfælde, hvor der foreligger et beskyttelsesværdigt familieliv mellem en mindreårig asylansøger og vedkommendes ægtefælle eller samlever, vil separat indkvartering ud fra disse hensyn kræve, at der foretages en konkret og individuel vurdering. En ordning, hvorefter der undtagelsesfrit iværksættes separat indkvartering af en mindreårig gift eller samlevende asylansøger, vil således ikke være i overensstemmelse med EMRK artikel 8.

Der kan i øvrigt henvises til Udlændinge- og Integrationsministeriets notat af 12. december 2016 om fortolkningen af Danmarks internationale forpligtelser i sager om Udlændingestyrelsens indkvartering af mindreårige ægtefæller og samlever på asylcentre.

Mattias Tesfaye

/

Kenny Rasmussen